kingitakse mõisa Gabriel Oxenstierna'le, kellelt ta vahetuse teel Georg Schwengeln'i kätte läheb. Mõisa redutseeritakse, kuid antakse Vene ajal endisile omanikele jälle tagasi. Edasi vahetab mõisa sagedasti omanikke — ostu ja pärimise teel läheb ta järgemööda v. Stackelberg'i, v. Rehbinder'i, v. Wahl'i, v. Middendorff'i, v. Richter'i, v. Mensenkampff'i perekonna kätte. Tükeldatud 1920. a. — Härrastemaja kahekordne ehitus, kus üle 30 toa. Mõisas asub 1924. a. kevadest saadik maakonna vanadekodu.

Pilka (saksa k. Pilcken) mõisa, 13.5 km Tartu linnast idakirdes. 1641. aastast peale on tal ühised omanikud Kavastuga kuni 1770. a., mil kindral Rehbinder poole mõisat omandab, mis edaspidi üksinda Pilka nime kannab. Omanikud vahelduvad mitmel puhul, kuni mõisa 1836. a. Luunja parun Nolcken'ite kätte läheb. Tükeldatud ja välja jagatud.

Tammistu (saksa k. Tammist) mõisa, 15 km Tartust kirde pool. 17. aastasaja keskpaigast on tal kuni 1734. a. ühised omanikud Kavastuga. Hiljemini v. Bröhmeni, v. Rehbinder'i, v. Krüdner'i, parun Bruiningk'i, v. Liphardt'i ja v. Walter'i perekonna päralt. Viimane omanik oli G. v. Rathlef, kellelt mõisa tükeldatud 1924. a. ja välja jagatud.

Kaarli (saksa k. Carlsberg) mõisa, 20.7 km Tartust kirdes. 19. aastasaja algusest peale v. Krüdner'i, v. Stryk'i, v. Pistohlkors'i, Albaum'i ja v. Walter'i perekonna oma olnud. Viimane ostis mõisa 1873. a. 17 000 rbl. eest. Maaseaduse põhjal G. v. Rathlefilt võõrandatud, tükeldatud ning jagatud.

Ropka (saksa k. Ropkoy, varemal ajal Taubenhof) mõisa, Tartu linna rajal, 3 km raekojast lõunas, asub Nõo kihelkonna piirides, kuid kuulus kiriklikult Tartu-Maarja kihelkonda. Orduajal Taube perekonna päralt, kellelt mõisa Poola ajal ära võeti, kui tolleaegne omanik Jost Taube Tallinna asevalitsejana Rootsi teenistusse oli astunud. Hiljemini läks mõisa Tartu linna kätte, kuni Gustav Adolf 1632. a. ta Harald Blugston'ile andis, kelle Kristiina pärast Igelstrom'i nime all aadliseisusse tõstis. Reduktsiooni ajal võeti mõisa kroonule tagasi, Vene valitsuse alul, 1730. a., anti ta endisile omanikele, Igelstromidele, põlisele rendile, kuid juba 1752. a. kinkis Elisabet mõisa krahv Sivers'ile, kelle poeg mõisa 1790. a. v. Löwenwoldele müüs. 1804. a. läks mõisa pantimise kaudu v. Brasch'i omanduseks.

Jaama (saksa k. Jama) mõisa, Tartu linna idapiiril, 3 km raekojast. Poola aja lõpul Georg Schenking'i käes, antakse 1601. a. hertsog Karli käsul Tartu linnale, saab 1630 riigimõisaks. Kristiina ajal läheb J. v. Stiernhielm'i omanduseks, kelle järeltulijad 1733. a. mõisa 1500 rubla ja ühe paari hobuste eest Tartu linnale müüsid, millele ta tänini kuulub.

Vesneri (saksa k. Weslershof) mõisa, 10.5 km Tartust kirdes. Enne 1595. a. on mõisa Markus Wesleri käes. Nimetatud aastal annab Sigismund III mõisa Tartu kirikuõpetajale Schrapfer'ile eluaegseks lääniks. 1630. a. on mõisa talupoegade hulgas ainult 5 koha-